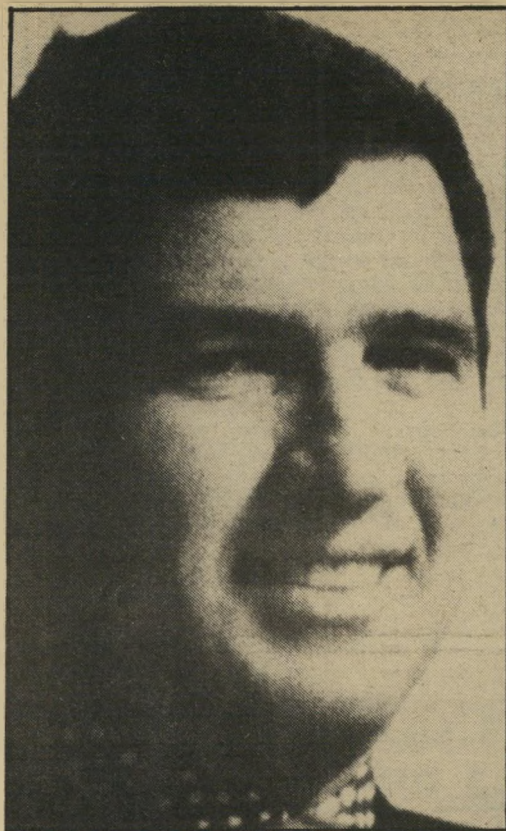

יוסי פרנקל:

„הקהל יילך למופעים פולניים גם בלי נוסטלגיה“

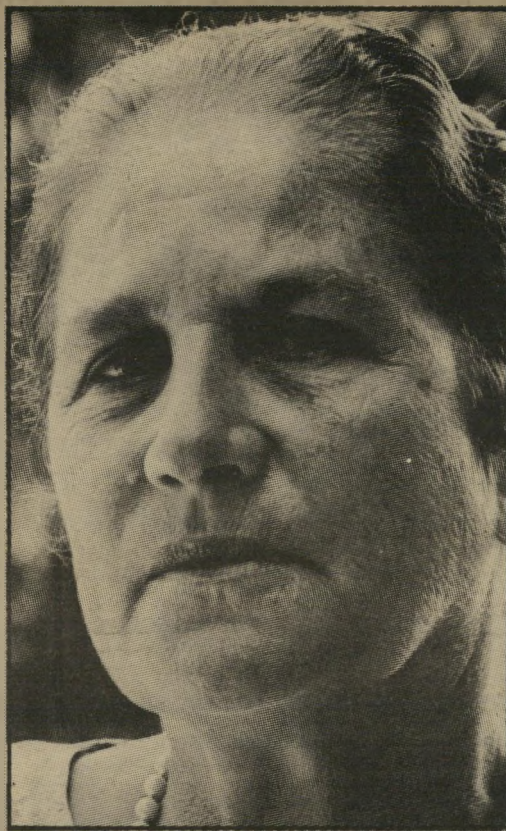
לא זה בלבד שכמה מהידידים הטובים ביותר שלי הם פולנים (לשעבר). אלא שהם רצים כמו אחוזי-דיבוק לכל מופע תרבותי פולני המגיע ארצה. ובזמן האחרון יש יותר מטיפטוף קל מהסחורה הזאת. במסיגרת התעניינותי בתיזמורת הקאמרית הפולנית, המופיעה בימים אלה בארץ. הגעתי אל יוסי פרנקל, העושה את הנוב בלנד של נספח תרבותי פולני בארץ ולהפך.

● מה לך ולתרבות פולנית?

אני בא מהתרבות — אני משמש סמנכ"ל של אגודת בת-דור, ויש לי גם אמה פולנית. לפני חודש הושאלתי מבית-דור לחברת ארטיס, כדי לקדם יבוא תרבות מפולין, וייצוא תרבות מישראל לפולין.

● למה דווקא פולין?

בעשור האחרון קרו דברים חשובים בפולין בשטח המוסיקה. התיזמורת הקאמרית, זו שמופיעה כאן עכשיו, נחשבת כאחת התיזמורות הטובות בעולם מסוגה, והיא מופיעה בכל בירות העולם. מרוע שהקהל הישראלי שוחר-המוסיקה יפסיד אותה? קרו שם דברים חשובים מאוד בכל שיטח-האמנות, אבל בגלל ניתוק היחסים בינינו לבין הגוש הקומוניסטי, אנחנו לא יודעים

רינה רותן:

„הגברים שהיו בפלמ"ח נוטים לשכוח אותנו!“

בסוף חודש דצמבר יתקיים, מטעם אגודת דור הפלמ"ח, יום-עיון לבחינת מקומה, שיתומה ותיפקודה של החברה בפלמ"ח. יום העיון יערך ביוזמתן של חברות מקרב לוחמות הפלמ"ח. אל אחת מהחברות הלוחמות האלה, רינה רותן, פניתי כדי לברר כמה עובדות.

● **לפני מיטב ידיעתי, עשו הנשים בפלמ"ח הכל כדי להיות כמו הגברים. לא לקבל פריבילגיות, להיות שוות. למה עכשיו צריך לעשות הפרדה בין לוחמות פלמ"ח ללוחמים פלמ"ח?**

אולי פשוט כדי שיוכר שמנו בהיסטוריה של הפלמ"ח. שמנו לב לכך שבכל פעם שהולכים לאסוף עובדות על הפלמ"ח, פונים לאנשים שהיו מפקדים, ומרבית המפקדים היו גברים. התחלנו להרגיש שבעדויות של הגברים נוטים לשכוח אותנו, וראינו שכך לא יבוא לידי ביטוי החלק שלנו. אנחנו היינו מג"דיות ומטה, היינו קשריות וחובשות ופקידות, והיו כמובן לוחמות. לא היו, אומנם, הרבה מאוד לוחמות, אבל הן היו בהחלט בכחית מיעוט שעשה היסטוריה.

● כמה נשים היו בפלמ"ח?

בהתחלה היו כמה עשרות. אחר-כך התחילה תקופת ההכשרות, והמיספר גדל למאות אחדות, ובתחילת מלחמת-העצמאות כבר היו יותר מ-1000 נשים.

נשים

● למה נשארו מהן היום?

קשה לדעת. יש לנו בעיה למצוא אותן. כולן נישאו והחליפו שמות-י. פחה. בינתיים הגענו למעט יותר מ-200 חברות, ואנחנו עושים נ. מאמץ להגיע ליותר. אולי את יכולה לפרסם כאן את הכתובת שלנו, למיקרה שפלמ"חניקיות-לשעבר תיקראנה ותירצינה להשתתף ביום העיון.

● לאן לפנות?

לאגודת דור הפלמ"ח, רחוב ארלוזורוב 150, תל-אביב. טלפון 03-228340.

● נחזור למטרת יום-העיון.

כמו שאמרתי, אנחנו רוצות לכתוב את העובדות ולהשאיר אותן אחרינו. הצעידות שכנו הן כיום בנות 55, והמבוגרות בנות יותר מ-70. אם אנחנו רוצות לעשות משהו, זה הזמן.

● איפה אתן רוצות לכתוב את ההיסטוריה הזאת? תוציאו ספרים?

קודם כל שתהיינה העובדות. יש אנשים רבים שעושים עבודות במסיגרת לימודי-ההיסטוריה על המחנות. אנחנו רוצים שיהיה להם חומר גם עלינו. אולי אחר-כך מיישדו ירצה גם לכתוב ספרים נוספים על התקופה, ותהיה לו האפשרות שלא לשכוח אותנו. (דניאלה שמי)

נחמן שי:

„אינני מאמין לפירסומים על נטישת עובדים!“

העיתונות היתה גדושה יום-יום בפרטים: כן עובר! לא עובר! מתי עובר? המדובר, כמובן, בשרדן אלכס אנסקי. כוכב גליצה"ל, העובר לפי הפירסומים לקול-ישראל, בעקבותיו, כך טופס מדי יום בעיתונות, שוקלים עובדים נוספים בתחנה אפשרות של עזיבה. שוחחתי על כך עם מפקד גליצה"ל, נחמן שי, שנכנס בתנופה לתפקידו, ודווקא החדיר תיקנות בתחנה הצבאית.

● עוזבים אותך?

אין שום נטישה, ושום עזיבה של עיתונאים מגליצה"ל. אפילו אנסקי טרם החליט. כך, לפחות, הוא אמר לי, ולכן אינני רוצה להרחיב דיבור על הנושא.

רדיו

לי ידוע רק על עורכת-תוכנית אחת, שביקשה לעזוב את התחנה. בקשר לשאר השמות שפורסמו באחרונה, שאלתי את העובדים הנוגעים-בדבר, והם פשוט הכחישו את השמועות. אני לא רוצה להישמע תמים, אבל זה מה שנאמר לי. בינתיים המצב הפוך: אני מקבל פניות מהעיתונות הכתובה והאלקטרונית. בכלל, מאז שהגעתי לתחנה עזבו שני עובדים בלבד: שאול סתו, שהוא מישפטן מכריז, וזאב חספר, שעבר לעיתונות הכתובה. תרומתם של השניים האלה לתחנה לא היתה מלאה. לעומת זאת, הצטרף אלינו דן שילון, המגיש חמש תכניות בשבוע.

● אתה מרגיש שגל השמועות והפירסומים כבר גרם נזק לתחנה?

אני מקווה שלא. אני מאמין בכוחה של התחנה. בינתיים נהנית התחנה מפופולאריות וביקוש של אנשים שרוצים לעבוד בה. אני מאמין שהידועות שפורסמו לאי-נכונות, ולכן אני לא כל-כך מודאג.

● ברקת מהיכן נובעות השמועות?

אין לי מושג. אולי לך יש מושג? אני מאמין שדווקא לאחרונה התחולל בתחנה הצבאית שינוי גדול. העובדים כאמת ניסו להעלות את התחנה על בסיס של יצירה. האווירה השתפרה. נוספו שעות-שידור. אני מקווה שהפירסומים האחרונים לא יזיקו. (דפנה ברק)

מוסיקה

עליהם. אם יש כעת הורמנות לראות ולשמוע, זו הורמנות שאסור להפסיד.

● **אני מבינה שקיבלת עידוד גדול מכך שי „מזובשה“ ושני המחזות הפולניים, שהוצגו כאן בי שנה האחרונה, זכו בקהל-מבקרים גדול מאוד. אבל האם חשבתם על האפשרות שאנשים הלכו בגלל נוסטלגיה ובגלל החידוש?**

אני מניח שגם לנוסטלגיה יש קשר, אבל אם המופעים שנביא הנה יהיו טובים מספיק, יילך אליהם הקהל הישראלי גם בלי קשר לנוסטלגיה.

● **מאחר ואין לנו קשרים של ממש עם פולין ועם הגוש הקומוניסטי, האם אתם מקבלים איוו תמיכה מהממשלה או ממישרד-החיוץ?**

אנחנו מקבלים עידוד, אבל לא תמיכה כספית. ליצחק שמיר היתה מעורבות. הוא נותן חסותו להופעות.

● **ואם הפולנים באים הנה בהמוניהם, אולי יש סיכוי שגם אמנים מארצות אחרות של הגוש הקומוניסטי יגיעו?**

אנחנו עוברים על זה, אבל עדיין מוקדם לדבר על דברים קונקרטיים. (דניאלה שמי)